

Arrest

nr. 216 715 van 14 februari 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. BRONLET
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 juli 2017 waarbij een inreisverbod van twee jaar wordt opgelegd (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. DANEELS, die *loco* advocaat R. BRONLET verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 juli 2017 beslist de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris om de verzoekster een inreisverbod van twee jaar op te leggen.

Dit inreisverbod is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster, onder de vorm van een bijlage 13sexies, ter kennis gebracht op 13 juli 2017 en is als volgt gemotiveerd:

“(...)

INREISVERBOD

Aan de Heer/Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam : N.

voornaam : F.

geboortedatum : 06.11.1981

geboorteplaats : D.

nationaliteit : Senegal

In voorkomend geval, ALIAS: C., F. ° 06/11/1974

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 13/07/2017 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- ☐ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- ☐ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Betrokkene heeft nooit een poging ondernomen haar verblijf te regulariseren.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 05/07/2013 dat haar betekend werd op 10/07/2013. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Er wordt geen termijn van één tot zeven dagen toegekend, nu de vreemdeling, na een bevel om het grondgebied te verlaten, niet vrijwillig vertrokken is, waardoor kan verwacht worden dat een termijn van minder dan zeven dagen hem evenmin zal aanzetten om vrijwillig te vertrekken. Een dwangverwijdering is proportioneel.

Geen termijn wordt, gelet op wat voorafgaat, toegekend.

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene heeft op 31/01/2012 een asielaanvraag ingediend. De RVV oordeelde op 20/06/2013 dat betrokkene niet kon worden erkend als vluchteling en zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. We kunnen dus concluderen dat een terugkeer naar Senegal geen schending van artikel 3 van het EVRM

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

(...)”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

De ontvankelijkheid van het beroep is een zaak die de openbare orde raakt en die desnoods ambtshalve door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) moet worden onderzocht.

De Raad wijst erop dat in de beschikking van 19 november 2018, waarbij de partijen worden opgeroepen voor de terechtzitting van 17 december 2018, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutswijziging.”

De verzoekster heeft op deze vraag niet schriftelijk gereageerd. De verweerder heeft op 6 december 2018 het volgende laten weten: *“(rolnummer 209010) Mevrouw de hoofdgriffier, Verwijzend naar de beschikking van 19.11.2018, met betrekking tot de in rand vermelde zaak, wens ik u op de hoogte te stellen dat: 27.02.2018: erkend als vluchteling door CGVS. Gelieve hierbij de kopie(ën) van de rechtvaardigende stukken te vinden.”* De brief van de verweerder gaat vergezeld van een kopie van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 februari 2018 waarbij de verzoekster erkend wordt als vluchteling (cf. artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)). Het blijkt niet dat de bevoegde minister c.q. staatssecretaris tegen deze erkenningsbeslissing een beroep heeft ingesteld bij de Raad. In toepassing van artikel 47, §1, eerste lid, 5°, en tweede lid, van de vreemdelingenwet beschikt de verzoekster derhalve over een verblijfsrecht van vijf jaar.

Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoekster dat deze laatste op 27 februari 2018 als vluchteling werd erkend.

De thans bestreden beslissing betreft een inreisverbod dat is gestoeld op artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Artikel 74/11, §3, tweede lid, van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat het inreisverbod niet kan ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals onder meer gedefinieerd in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op de erkenning als vluchteling.

Aangezien de verzoekster op 27 februari 2018 door de commissaris-generaal als vluchteling werd erkend en de bevoegde minister c.q. staatssecretaris tegen deze erkenning geen beroep heeft ingesteld

bij de Raad, dient te worden vastgesteld dat het thans bestreden inreisverbod impliciet, doch zeker is ingetrokken. De advocaat van de verweerder stelt ter terechtzitting hieraan niets te kunnen toevoegen.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat het onderhavige beroep zonder voorwerp en dus doelloos is geworden. De advocaat van de verzoekster geeft ter terechtzitting aan zich hieromtrent te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend negentien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE